

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto . . . . . gld. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . „ 12.—

Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itil. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Pariz 16. Kraljica regentinja Špankska je dala izreči svojo zahvalo francozki vladi na dobrem sodelovanju poslednje za sklep miru. Naložila je španškemu poslaniku v Parizu, Castillo, naj prijavi francozkemu ministru za zunanje stvari, Deleassé-u, da mu je kraljica-regentinja podelila veliki križ Karlovega reda III. vrste.

Berolin 16. Wofffova pisarna javlja iz Hongkongu: Amerikani so naznanili, da dne 9. avgusta prične bombardovanje Manille od morske strani in s kopnega. Dne 13. avgusta se je Manilla udala Amerikanom, ki so razobesili zastavo Zedinjenih držav. Španske častnike so pustili na svobodi. Pravosodje in uprava v Manili ostaneta španska. Ustaši stoji zunaj mesta.

Madrid 16. Vlada je prejela brzojavko od španskega konzula v Hongkongu, kateri jej javlja, da se je Manila predala Amerikanom.

Madrid 16. »Tiempo« pobija politiko vlade in izjavlja, da se je bati hudih in nevarnih nemirov v notranjem, ako vlada ne spremeni svoje politike.

Washington 16. Komisarjema Zedinjenih držav na razpravah o mirovni pogodbi sta imenovana državni tajnik Day in senator David.

Havana 16. Generalni guverner na Kubi, maršal Blanco, objavlja proklamacijo do prebivalstva Kube, v kateri pravi, da smatra svojo nalogo zaključeno ter da je zaprosil, naj ga odpuste, ko je Špankska sklenila mir. On ni mogel zagovarjati miru, ker je nedavno temu priporočal nadaljevanje vojne.

Dunaj 16. Minister za trgovino dr. Bärnreither je odšel danes v Ausse na obiske k bivšemu predsedniku zbornice poslancev, baronu Chlumetz-

kemu. Te praznike pa je imel bivši ministerski predsednik baron Gautsch, ki biva sedaj v Vöslau-u, pogovore z večimi člani liberalnega veleposestva. Sodijo, da te konference so v zvezi z notranjim političnim položajem.

Dunaj 16. Kriva je vest, da se bodo konference med obojestranskimi ministri monarhije nadaljevale dne 24. t. m. Gotovo pa je, da dosedaj še ni določen dan, kedaj se prično nadaljevanja.

Dunaj 16. Oficijozna »Wiener-Abendpost« piše z ozirom na konference v Ištu: Vsi dunajski listi se bavijo s konferencami, ki so se vršile v Ištu med ministri. Članki teh listov se opirajo na poročila o namišljenem vspelu konferene, katera poročila so najrazličnejša in v protislovju med seboj, tako, da bo treba že, da-si je neprijetno, nekoliko podrobneje prebrati dotične članke. Potem navaja »Wiener-Abendpost« nekoliko izvadkov iz pokrajinskih listov.

Dunaj 16. V stanju nadškofa Angererja ni nikake spremembe. Isti je na izrečno željo vsprejel danes sv. zakramente.

Bruno 16. Včeraj se je vršil v Osoblahi shod čeških zastopnikov iz onih mest Moravske, ki so zatirana od Nemcev. To so taka mesta, ki so češka po večini, a imajo nemška zastopstva. Shod je izbral odbor treh členov, ki naj izdelata organizacijski statut, ki se potem predloži običnemu zboru v odobrenje.

Istotam je bilo zbranih včeraj čeških žen iz Moravske, ki so sklenile ustanoviti jednotno organizacijo z sedežem v Brunu.

Beligrad 16. Skupščina se je odložila do 24. novembra. Kralj Aleksander nastopi danes popoldne svoje potovanje v Karlove vari preko Dunaja. Razkralj Milan ostane v Nišu. Vsi ministri se povrnejo danes v Beligrad.

ljal. Rodom je iz Luke od dobre rodbine, a do sedaj je služil kaj junaški v naši vojski, osobito na Kandiji. Njegova stotinja je razpuščena, a mladenič išče službe, katero pa tukaj težko vdobi, ker ni rodom Benečan; za to prosi, ne bi-li Vaša milost — .«

Antonio je stopil pred Rabato in se mu poklonil po vojaški.

»Da ga jaz namestim?« se je nasmehnil Rabata, ko je premeril Antonija od pete do glave, »na Kandiji, velite? Dober junak! Bene! Všeč mi je. Naj bode po Vašem, eccellenza! Sprejemem ga v goriške mušketire za poročnika. Uren je, velite. Bene! Naj bode moj pobočnik. Jutri ob zori naj gre z menoj! A za Uskoke se ne bojte! Glejte, jaz dvigam čašo in vsklikam:

»Morte ai ladri!«

»Morte ai ladri!« je zagrmelo beneško društvo živo trkaje z čašami.

Vgreti general se je poklonil društvu in ostavil s svojim novim pobočnikom dvorano, a mali zamorec je sprovel obojico z bakljo do gondole.

»Kje je vaš stan, Antonio?« ga je vprašal general, ko je sel v gondolo.

»Kakih petdeset korakov od tod v onem ozkem kanalu, ali jaz Vas sprejemem domov, illustrissimo!«

»Čemu to? Pripravite svoje stvari, in pridite jutri ob zori v palačo cesarskega poslanca! Morete-li po kopnem domov?«

Rim 16. »Agenzia Stefani« javlja iz Cartagena, da je spor med Kolumbijo in Italijo rešen v popolno zadovoljstvo te poslednje.

Carigrad 16. Ladija »Petrograd« dobrovoljnega brodovja je prošla včeraj Dardanele s 1000 novinci in izseljenci na potu v Vladivostok.

Carigrad 16. 72 vojaških oseb, ki so bile izgnane v Tripolis radi mladoturških rogoviljenj, so pomiloščene in se povrnejo v prejšnje šarže. Isti so že na potu k dotičnim svojim vojaškim oddelkom.

K dnevju 18. avgusta.

Kakor vsako leto pripravili so se tudi letos avstrijski narodi, da dostojno proslave rojstveni dan svojega vladarja. Leto za letom je dan 18. avgusta dan dinastičnega slavlja, dan, ob katerem se v vidnih znakih kažejo one vezi, ki spajajo neporušno podanike z nositeljem krone.

Letošnje slavlje pa, letošnji 18. dan meseca avgusta se vpenja visok po svoji pomembnosti. Letos pada na navadno, vsakoletno, povračajočo se slavnost rojstvenega dne cesarjevega blešč in sijaj redkega jubileja, 50-letnice vladarja našega cesarja.

Zato smo uverjeni, da bode letošnja proslava rojstvenega dne Njegovega Veličanstva še posebno prisrčna in iskrena.

V nas Slovencih še posebno. Vzroki temu so različni a naravni. Rekli bi: srčni in praktični!

Ker se nam Slovencem — in specijalno tudi temu glasilu — očita nekakov bizantizem, smo se odločili, da ravno danes spregovorimo par besed o razmerju naroda našega do dinastije in do države.

Tako je nedavno temu ameriški »Glas Naroda« priobčil precej neloyalno polemiko proti

»Morem, illustrissimo!«

»Torej izstopite. Felice notte!«

»Felicissima, illustrissimo!« se je poklonil Antonio in skočil na kameniti tlak ter odšel ob malem kanalu. Generalova gondola je odhitela, a Antonio je krenil v ozko uličico, pevaje skozi zobe veselo pesmico. Zaviti je hotel ravno za temen svod, za katerim je imel svoje stanovanje; ali v tem trenutku se je pojavil pred njim človek — redovnik. Antonio se je prestrašil, odstopil nekoliko korakov nazaj in segnil po meču.

»Stoj!« je zahrešal redovnik in je pograbil častnika za roko, »stoj, kukavica!«

»Vi—i—i, ujee Cipriano v Benetkah?« je zadržal Antonio.

»Ne imenuj me ujea, izrod, ki si svojimi pregrehami ubil svojo mater, jadno mojo sestro.« Antonio je pobesil oči.

»Ti si ogleduh deseterice. Vem, da ti je na prsih znak izdajstva. Ti si bil pri Velutiju. Kdo je bil tam v gostih?« Antonio ni odgovoril.

»Govori, velim ti!«

»Nočem!« je dvignil Antonio ponosno glavo in oko mu je plamtelo kakor risu.

»Ah tako-li?« se je nasmehal redovnik. Ti veš, da bi me beneški inkvizitorji polagali na mučeniški stol. Kliči, daj! pokliči svoje tovariše, ali jih ne pokličeš. Govori, kdo je bil tam! Kaj se je govorilo? Ako ne, se jutri najde pismo z dokazi, v katerem žrelu kraj dožejeve palače da dela

PODLISTEK.

17

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil P. S. Cvetkov.

»Ali zopet ste se dvignili ljuto na prejasno republiko v senatu, dà, malo da niste slavo peli razbojniškim Uskokom!« je pregovoril Quirini.

»Jaz da branim Uskoke? — Tržačane, Rečane, dà! Ali one senjske smeti, svetega mi Josipa, nikdar! Pri moji sablji!« je zavpil Rabata zopet in lopnil po sabljinem držaju, »ako bode prilika, zavijem jim vrat, ali mi recite, da nisem plemič. Poznam te vražje svate, pravil mi je o njih moj vrli prijatelj, senjski škof; a vem tudi to, da niso po godu svetlemu nadvojvodi Ferdinandu. General sem, ljubim disciplino, a kje imajo Uskoki disciplino? A sedaj moram oditi, gospodje in lepe gospe; rad bi še jutri krenil v Ljubljano, tudi bi rad med potjo pohodil svoje sorodnike v Gorici, pa se mi mudi! — Al' Uskoke bom — ne bojte se! — Španjolec Mendozza je neumno goyoril! — Jaz uredim vse to!«

»General!« je pristopil Sabieno, ki je bil do sedaj govoril s škofom, »hvala Vam na časti; verujte mi, veliko srečo sem doživel danes, ali oprostite mi na razstanku prošnjo. Ne prosim za-se, ampak za poročnika Capogrossija, ki Vas je sem sprem-

našemu listu. Na ta napad smo še dolžni odgovoriti. Morda pride na vrsto tudi to. Za danes hočemo reagovati le na jedno očitjanje, ker je v zvezi s predmetom temu članku. Amerikanski list nam je očitil namreč, da mi tržaški Slovenci pričakujemo vse — od krone! V tej izjavi je jasno izražena graja, ker se v tem glasilu negujejo večstoletne vezi, ki spajajo narod slovenski z vladajočo dinastijo.

Glede na etičko stran razmerja našega naroda do vladajoče dinastije moremo take napade zavrniti na kratko in jednostavno: dinastiško čutstvovanje je stvar — sreča! Notri v sreči, v tem svetišču, je zasnovano tako, da Slovence ne more drugače, nego da ljubi svojega vladarja in Mu hrani svojo zvestobo. Zato pa odvrčamo najodločneje grdo insinuvacije, kakor da se Slovenci kažemo dinastične zato, »ker pričakujemo vse od krone.«

Mi ne zamerjamo gospodom slovenskim »Amerikanom«, da so v »svobodni« republiki zgubili zmisel za takov čut, kakoršen spaja narod slovenski z njega vladarjem, ali toliko smemo vendar zahtevati od gospodov, naj vsaj molčanjem spoštujejo to čutstvovanje in naj ne podtikajo lastnemu narodu, kolikor ga biva na tej izpostavljeni točki ob periferiji slovenske domovine, kakor da tira le spekulacijo se svojim čutstvovanjem.

Ali čudno: gospodje »Amerikani« so zgubili na svojem potu preko oceana tudi pojem o stalni krone v **konstitucionalni državi**, ali pa smatrajo nas za ignorante, ki nimajo pojma o bitstvu take države! Sicer ne bi nam mogli očitati, kakor da pričakujemo vse od krone — v poplašilo naše lojalnosti. V Avstriji imamo parlament, v katerega pošiljamo svojih zastopnikov in imamo konstitucionalnih zakonov!

V prvem je torišče, kjer se bijejo borbe za prava naroda! V drugih pa je orožje za to borbo. Od krone same pa ne pričakujemo ničesar, ker nam krona sama v konstitucionalni državi ničesar dati ne more.

Res je sicer, da se zlasti v Avstriji — ko jim je beda priklopila do vrhunca in si ne vedo več pomagati pred zlobo zlih ljudi in strank — narodi često obračajo tudi do krone s svojo prošnjo za pomoč in rešitev. Toda narodi ne prosijo krone, da bi jim »kaj dala«, ampak obračajo se zaupljivo tja gori, ker vidijo v vladarju vrhnega zaščitnika zakonov! Oni prosijo le, da bi vladar se svojo visoko voljo prisilil one ki upravljajo državo, da bi točno in vestno vršili obstoječe zakone, za vse jednako in vsem jednako dobrohotno.

Gospodje »Amerikani« pa so na svojem potu preko oceana zgubili tudi zmisel za zemljepisno položeno našega naroda. To bi bila praktična stran vzrokov, zakaj da si »odlični gospodje« v Trstu ne zatiskajo oči pred dejstvom,

Antonio Capogrosso krive cekine s tajno družbo. Si-li kedaj videl, kako se zibljejo taki kovači na vešalih med stebri svetega Teodora in Marka na Piačeti? Govori!«

»Pri Velutiju?« je pomrmral Antonio jezno, »so bili Rossi, Quirini, de Dominis in Rabata.«

»Govori naprej, vse povej!« je rekel redovnik. Dvignil je od mesečine blede lice, držel še vedno Antonija.

»Napivali so smrt Uskokom; — Marieta Quirini je pripravila tajno Rossija, da naj se potruži, da pride Rabata v Senj, a mene je imenoval Rabata svojim pobočnikom na prošnjo Velutijevo. To je vse.«

»Tebe?! — Tebe?!« je zadržtel redovnik.

»Da.«

»Dobro!« je nadaljeval Cipriano mirneje, »idi z Rabato, idi v Senj, ali delaj samo, kakor ti bom veleval jaz — tu vešala — tam uskoški nož! Nà, kukavica!« je završil redovnik in mu je vrgel možnjo cekinov na tlak, »vzemi, hudobnež, niti republika ne plača bolje. Torej nož — ali vešala! A mene nisi videl!«

»Hvala Vam, tjeje!« je pomrmral Antonio, in pobral možnjo, »nisem Vas videl ni z jednim očesom! Lahko nož!«

A redovnik se je bil že zgubil.

(Pride še).

da je usoda naša spojena z usodo te monarhije! Ne vemo sicer, da-li nas bodo umeli gospodje »Amerikani«, ali danes ni prostora, da bi obširneje govorili o tem. Ta torej ne deluje nikakor bizantizem, ampak zdravi egoizem. Ako tudi ne bi bilo v nas dinastičnega čutstva, kakor ga je, silil bi nas vendar oni nagon po samoohrani, ki sili vsako bitje na svetu, da se bori za svoj obstanek in za svoje življenje — silil bi nas praktični narodni zmisel, da smo — Avstrijei. To pa ne involvira nikakovega bizantizma, kajti mi hočemo živeti kakor zvesti, a tudi kakor svobodni, enakopravni in jednakoveljavni državljani, pa tudi kakor strogi sodniki in bojevniki o onih in proti onim, ki nosijo v konstitucionalni državi vso odgovornost za vse grehe, in ki nosijo tudi krivdo, da še danes ne živimo v razmerju, ki bi odgovarjalo svobodnostnemu naziranju in umevanju o politiskem, narodnem in ljudskem pravu.

Da ponovimo torej: povsem nedopustno je, da se v konstitucionalni državi dinastični čut, oziroma razmerje naroda do krone hoče postavljati v kako zvezo z žalostno-znano politiško mizerijo v Avstriji.

Prerogative krone so jasno označene v konstitucionalni državi, kakor je jasno določena odgovornost državnikov. Tu ni dvombe, tu ni možno nikako zamenjavanje.

Izjavljamo torej v tem hipu, ko zvené po vsej državi, od dola do dola, od kočé do palače, harmonični akordi velepomembnega slavja, da vse zlo in vsa krivica, ki jo moramo trpeti po krivdi državnikov, po nedobrotnosti birokracije ter po tradicijah nesrečne politike, ne moreta udušiti onega, kar stoji zapisano v sreih in ne moreta potrgati svetih vezi, ki spajajo narod slovenski z njega vladarjem.

V tem zmislu se postavljamo tudi mi v krog zvestih narodov, ki se v otroški udanosti spominjajo ravno sedaj, kako je Fran Josip — vedno nepremično zvest svojim vladarskim dolžnostim — osivel ob neprestanem delu eelega polstoletja in v očetovski ljubezni do vseh svojih narodov.

Tu smo — mi ne moremo drugače!

Trinajsta skupščina družbe sv. Cirila in Metoda

se je vršila minolega četrtka v Ribnici. Da-si udeležba ni bila baš obilna, vendar se je skupščina vršila najdostojneje, kakor zahteva čast te plemenite in prepotrebne institucije naše.

Ribnica je bila odičena slavnostno. Pozdravi in odzdravi so bili najprisrčnejši.

Ob 10. uri je bila sv. maša, po maši pa zborovanje.

Prvomestnik Tomo Zupan je otvoril zborovanje, naglašujé potrebo zloge in jedinstva med Slovenci in prospah prepotrebne družbe sv. Cirila in Metoda.

Nato je glavni družbeni tajnik, g. župnik A. Žlogar obširno poročal o delovanju družbe v minolem letu, ganljivimi besedami opisujé žalostne šolske razmere v obmejnih pokrajinah ter prepričevalno navdušujé za roda čast in rast.

Družba šteje sedaj 134 podružnic, 81 mešanaih, 25 moških in 29 ženskih z 12000 členov. Glavni smoter družbe so dobri šolski zavodi za slovensko mladino, katero potujčujejo v nemških in laških šolah. Teh zavodov je 16, in sicer: Zabavišče v Celju, kjer je bilo letos 38 otrok; zabavišče v Mariboru je vzgojevalo 58 otrok, kar dokazuje, da je tudi v Mariboru mnogo Slovencev, štirirazredna deška šola pri sv. Jakobu v Trstu 225 dečkov; trirazredna dekliška šola pri sv. Jakobu v Trstu 177 deklic; zabavišče v Rojanu 81 otrok, na Greti 51 in v Pevmi 42 otrok. Narodna šola v Št. Rupertu pri Velikoveu je letos v dveh razredih vzgajala 112 otrok; v kratkem se odpre tudi notranja šola, ki bode velikega pomena za koroške Slovence. Prvo zabavišče v Podgori pri Gorici je vzg jalo 61, drugo 51 otrok, »Sloga« v zabaviščih v ulici sv. Klare 73 in v ulici Barzelini 67 otrok. Dalje društvo »Sloga« s pomočjo

družbe sv. Cirila in Metoda vzdržuje v Gorici slovensko petrazrednico, ki je letos štela 565 otrok, in zabavišče pod Kostanjevico, kjer je bilo 71 otrok. Dalje vodi gospa Antonija Nadlišek-Grmekova zabavišče pri sv. Ivanu poleg Trsta in gospica Dragica Gregoričeva zasebno zabavišče v Škedenju pri Trstu. V prvem je bilo 60, v drugem 39 slovenskih otrok.

Sreče slovensko je veselo vsled napredka naše družbe, dasi z žalostjo konstatujemo, da moramo Slovenci plačevati šole, v katerih se naša mladina potujčuje, a poleg tega še vzdrževati zasebne zavode, da rešimo, kar je mogoče rešiti. To je prežalostno koncem 19. stoletja!

Da družba pomnoži svoje dohodke, je izdala letos tri knjige: »Frane Jožef I., cesar avstrijski«, spisal profesor Fr. Hubad; »Andrej baron Čehovin« in »Naš cesar Fran Josip«, katero je spisal prvomestnik Tomo Zupan. Ta knjizica se dobiva po 15 kr. izvod. Dalje so užigalice, katere je založil g. Perdan, doslej donesle družbi 1200 gld.; kava 200 gld., precej tudi nabiralniki, svinčniki in tudi milo obeta dohodkov. Kresovi na čast sv. Cirila in Metoda še niso ugasnili, a tudi razni darovi ne še usahnili. Družbo podpirajo slovenski časopisi, posojilnice in hranilnice, deželni zbor kranjski, obč. zastop ljubljanski in razni zasebniki. Tajnik se je spominjal tudi malih dobrotnikov in prijateljev družbe ter omenjal, da se je deputacija glavnega odbora dne 23. junija poklonila presvetlemu knezu in škofu ljubljanskemu, proseča ga naklonjenosti. Konečno je poročevalec pozival vse zavedne Slovence, da vsak po svojih močeh moralno in gmotno podpira družbo ter neti ogenj ljubezni in požrtovalnosti za krščansko in narodno vzgojo naše mladine, ter je završil med živahnim odobravanjem z besedami koroškega pesnika:

„Na stražo! — Na straži naj vsakdo bedi.

Da tujec ne stopi čez mejo!

Odslej nam sovragi nobene pedi

Zemljé več odvzeti ne smejó!“

(Zvršetek pride).

DOPISI.

Izpod Nanosa 16. avgusta. (Z našega letovišča.) [Izv. dop.] Gospod urednik! Mnogo novic se je nabralo, kar Vam nisem pisal ne sporočil. Naše Razdrto je že do dobre polovice laško. Tako bi namreč mislil, kdor bi slišal ščebljanje premnogih letoviščnikov, večinoma Tržačanov, ki vživajo tukaj sveži zrak ter hvalijo dobro vodo; v resnici so pa to potomeci (večinoma) Slovencev, ki so se nekoč naselili v Trstu ter slednjič pozabili — kakor je že moda — slovensko govorico. Sploh so mirni in dostojni. Osnovali smo slednjič vendar tudi tukaj gasilno društvo, kateremu sta na čelu gg. Lud. Michieli in Ivo Trošt; nedostaje nam pa razven golih rok skoro vsega za društveno življenje; seveda najprej največ denarja. Ko mine nezonsna vročina, upamo, da se predrami v čilo, mlado življenje, kakor se predrami že maja meseca osnovana, pa ne dosnovana sirarska in mlekarška zadruga, katere začasni snovatelji in odborniki gg. F. Kavčič, M. Premrou in Ivo Trošt že predolgo odlašajo z začetkom. Dal Bog, da nam hladnejša jesen tudi v to dahne nekoliko luči življenja. — Sedaj imamo tukaj inženirje z Dunaja od železniškega ministerstva, ki merijo željno pričakovano železnico iz Ajdovščine v Postojno in z Razdrtega v Divačo; baje pride sem kmalu tudi sam minister, ekse. Wittek. Možje so Nemei in se čudijo inteligentnosti našega preprostega ljudstva, ki jih, da-si večinoma ne ume jezika, sprejemlje prijazno in uljudno. Nekaterim domačinom že rastejo ušesa, da slišijo žvižgati lukomatijo gotovo že nekaj let naprej. — Naš preč. gosp. župnik A. Pue je zapustil hrenoviško farno ter se šel zdraviti na Gorenjsko. Mož je vsled svoje bolezni vreden obžalovanja; težko da okreva kedaj. Da-si kakor duhovnik vse časti vredni mož, zapusti v fari več zlih, nego dobrih spominov, da-si se ga nismo kakor političnega nasprotnika nikoli bali in zato kakor politik ni nikoli dosegel ničesar. V prihodnje utegne biti drugače, ker je naša gospodarska samostalnost vedno dvomljivejša.

Politični pregled.

K položaju. List »Reichswehr« prinaša nastopno črtico o teku razprav v Ištu:

Grof Thun je zahteval, da se podaljša pogodbeni provizorij, baron Banffy pa, da bi se sklenila državna pogodba med obema polovicama (kar bi značilo faktično ločenje, ali vsaj prvi korak do gospodarskega ločenja). — Faktum je, da v Ištu ni došlo do zblizanja med nazori obeh ministrskih predsednikov. — Baron Banffy je predlagal kroni, da naj se sklone trgovinska pogodba, ki naj bi veljala do leta 1903. Grof Thun za svojo osebo je proti temu in ko je zadobil prepričanje, da krona v načelu soglašala z Banffijem v tem pogledu, je grof Thun ponudil demisijo vsega avstrijskega ministerstva. Po najvišem ukazu pa se je izrekel pripravljenega za nadaljna pogajanja na podlagi, kakor jo je predlagal baron Banffy.

Ako ta opis v dunajskem listu odgovarja resnici, potem so zadobile prejšnje vesti znatno korekturo, kajti, ako se imajo pogajanja nadaljevati, potem ni res, da je že prišlo do definitivnih sklepov. Posebno korekturo prejšnje vesti o popolni, definitivni zmagi ogerskega stališča in žnjim spojene avstrijske obstrukcije nad grofom Thunom se nam zdi v dejstvu, da zadnja poročila ne črhnejo ni besedice več o odpravi jezikovnih naredeb.

Gori rečeni dunajski list poroča tudi, da se pripisuje velika važnost konferencam, ki so se vršile med nemškoliberalnim ministrom Bärnreitherjem in finančnim ministrom d.rom Kaizlom. Po takem je možno misliti, da vlada hoče obnoviti svoje napore za kako sporazumljenje med Nemei in Čehi. To domnevanje zadobiva neko verjetnost po dejstvu, da je minister Bärnreither hitel posvetovati se z bivšim predsednikom zbornice Chlumetzkyem, bivši ministerski predsednik Gautsch pa se je posvetoval z različnimi člani liberalnega veleposestva. Praška »Politik« sodi jako skeptično o teh naporih v dosego zopetnega parlamentarnega delovanja v Avstriji. Pravi namreč: »Vedno in vedno si moramo postaviti vprašanje: kaj hočejo doseči zoprotnim sklicanjem parlamenta? Denimo, da grof Thun najde pot, po kateri bi mogel rešiti formalno vprašanje, kako odpraviti jezikovne naredbе in jih nadomestiti z zakonom, toda, ali ne bi potem obstrukcija obnovila viharje proti jezikovnemu zakonu samemu?! Naj primemo stvar od katerisibodi strani, to uverjenje estane, da s sedanjim parlamentom ni odpraviti ničesar več.«

Mi ne bi mogli trditi, da nima prav praški list. Ako bi bil jezikovni zakon tak, da bi vsaj deloma ugajal Slovanom, bodo obstruirali Wolff in družba; v nasprotnem slučaju pa je več nego gotovo, da bi Čehi uprizorili odpor, kakoršnega morda še ni videl naš parlament.

Po vsem tem moremo reči, da sta Banffy-Goluchowski se svojo »zmag« v Ištu — ako se res sme govoriti o kakih zmagi — bore malo storila za omogočenje parlamentarne rešitve pogodbe v avstrijskem parlamentu.

Trgovina Avstro-Ogerske. Statistični izkaz trgovine avstrijsko-ogerskega carinarskega obsežja z inozemstvom v letu 1897 kaže nastopne številke: uvoz je znašal 94.9 milijonov kvintalov, ali 755.3 milijonov goldinarjev; prejšnje leto pa 88.8 milijonov kvintalov, ali 705.8 milijonov goldinarjev.

Izvoz pa je znašal 153.6 milijonov kvintalov v vrednosti 766.2 milijonov goldinarjev. Prejšnje leto je znašal izvoz 145.1 milijonov kvintalov v vrednosti 774 milijonov goldinarjev.

Uvoz žlahtnih kovin in kovanega denarja je znašal 99.9 milijonov goldinarjev; prejšnje leto 68.8. Izvoz 51.7 milijonov proti 42.5 v prejšnjem letu.

Sestanek mej carjem Nikolajem in cesarjem Viljelmom? Iz Berolina javljajo, da je došla tjakaj vest, da se ruski car in nemški cesar prve dni septembra snideta na ruskih posestvih nemškega kancelarja Hohenlohe; cesar Viljelm da pride tja na lov, a ob tej priliki da pride tudi carska dvojica ruska. Neki angleški list pravi, da je cesar Viljelm izrekel željo po tem sestanku in sicer v ta namen, da potolaži carja Nikolaja ozirom na njegovo (Viljelmovo) potovanje v Palestino. Berolinska brzjavka pa sama dvomi na resničnosti te vesti.

Domače vesti.

Čujte in strmite!! Da: strmite! Tudi mi smo menili, da smo se že odvadili strmenju, kajti doživeli smo v Trstu že marsikaj: bolj in manj hudega tobaka. Ali »Piccolo« od minolega ponedeljka nas je presenetil vendar, kajti dvomimo, dali bi se smelo kje drugje na svetu tako očitno norec briti iz ugleda države in njenih organov, kakor je to storil rečeni list v neki, vrhu vsega še popolnoma izmišljeni notici!! Iz tega je sklepati absolutno gotovostjo o grdem namenu te notice.

»Piccolo« pripoveduje, kako je minolo nedeljo po 4. uri popoldne tržaški svetilnik naznanjal prihod vojne ladije nepoznane barve. Ob 7. uri pa se je premenil znak na svetilniku in zaplapolala je na istem italijanska zastava s križem. To je naznanjalo torej, da se je vojna ladija prijavila kakor italijanska vojna ladija. Večina ljudstva tam v bližini je hitro zapazila to znamenje in kmalo so bila polna vsa obrežja. Vse je bilo radovedno, da-li vojna ladija vstopi v pristanišče. In res se je ladija približala na 1000 korakov od svetilnika in zdelo se je, da se gotovo zasidra. V kopalšču Fontana je vse kričalo veselo: Oklopnicca italijanska! Vse se je gnetlo na one strani, kjer se je moglo videti bolje.

Med tem se je več pristaniških častnikov vrglo naglo v parado, ter stopilo v barko, da pojdejo nasproti vojni ladiji italijanski. Pozdravna baterija pri svetilniku se je že pripravila, da bi odala pozdravne strele, ali čim je italijanska ladija zagledala barko častnikov, jim je obrnila hrbet in je zginula naglo.

Kakor rečeno: vsa ta zgodba je izmišljena od prve do zadnje besede v očevidni namen, da se smešijo avstrijske oblasti in da kaže na kontrast mej tem, kako hladno so Tržačani pred par dnevi gledali na avstrijsko vojno mornarico, in mej tem, kako prisrčno bi bili vsprejeli italijansko vojno vojno ladijo.

In naše državne oblasti požirajo vse take impertinence! Pa ne strmi človek, če ne moreš!

Občinske volitve v Voloskem. Dovoeno je. Pričakovalo se je veliko ljute borbe, a bil je le soglasen pojav narodne zavesti v Istri. Kdor je čital »Piccolo« in njegova renomiranja, meniti je moral, da se našemu Voloskemu bliža nova era italijanskega gospodstva: meniti je moral, da to pot italijanski stranki ne treba družega, nego da se spusti veselo v boj in zmaga jej je zagotovljena! Le jeden sunek in hrvatskega »zlogospodarstva« ne bode več. Volosko pa se povrne »all'antico«, torej stori korak v nasprotni smeri, nego koraka ostali napredni svet. Da, laška glasila so uverjala, da to pot pojde zares na občinskih volitvah v Voloskem, kajti — tako so zatrjala — vse je že sito hrvatskega gospodarstva.

In prišel je dan volitve, dan obračuna, dan boja, ki naj bi postal dan italijanske renesance na Voloskem — prišel je in donesel najsijajnejši vspeh — hrvatski stranki?! Da, to je bil obračun, a ne med Italijani in Hrvat, pač pa med hrvatskimi voditelji in hrvatskimi občani, a poslednji so na soglasen in sijajen način izrekli prvim svoje brezpogojno zupanje, izvolivši jednoglasno v vseh treh razredih — hrvatske kandidate!

In »Piccolo« je molčal o teh volitvah, kakor da ga ni; le nekega večera tam v nekem kotičku je vzdihnil nekaj o nekem protestu.

Od kodi ta skok laške klike od nebrzdane bojevitosti do — abstinence, do sklepa za neudeležbo na volitvah? Vprašate? Prav imate: vzrok je bil tako malenkosten, da bi se ga morala sramovati resna stranka, ako ima količkaj vere v svojo stvar. Peščica Nemcev v Opatiji je baje odrekla Italijanom sodelovanje in laška samozavest je skopnela hitreje, nego kopni kopiček snega na pomladanjem solne!! (Nemei so se menda sramovali sodelovati s stranko, v kateri ima besedo jeden — Krstić).

Ta dogodek je značilen za razmere po vsej Istri in je drastičen dokaz za to, da italijanska stranka nima nikakega naslova za gospodstvo v Istri. Kajti ista je sama iz sebe — nič. Vzemite jej državno birokracijo, vzemite jej visoko protekcijo vlade in vzemite jej zavezništvo Nemcev, pa bode videli — kakor drastično kaže voloski slučaj — četico, ki je obnemogla tako, da si ne upa niti v boj.

Res je torej, kar smo rekli že tolikokrat: Italijani v Istri so ničla, kateri daje veljavo ona poznana jednjoka, ki zvesto stoji pred njo. Odmaknite to jednjoko in ostane vam — ničla!

Vrlim občinarjem na Voloskem pa čestitamo na sijajnem vspehu. Živelci volilci! Živela poštena hrvatsko-slovenska stvar v Istri!

Še jedenkrat §. 19 tiskovnega zakona. Nedavno temu so blagoslovili v Pragi neki most. Na tej slavnosti v Pragi je govoril tudi župan praški, dr. Podlípny. Govoril je seveda navdušeno, kakor navadno. Istotako navadna pa je perfidnost nemškonačijonalnih listov, da slovanskim govorom o raznih prilikah podtikajo grdih, odijoznih namenov. Tako se je zgodilo tudi z omenjenim govorom dra. Podlípnega. In sicer v Wolffovi »Ostdeutsche Rundschau«. Gosp. Podlípny je poslal popravek. Z ozirom na poznana svojstva Wolffijancev in na brezvestnost, ki je tem prujakom v načelo o izbira-nju sredstev v borbi proti Slovanom, je imel dr. Podlípny gotovo sto razlogov do menenja, da »Ostdeutsche Rundschau« ne priobči pripisanega jej popravka, ako ne bode prisiljena pripomočki, ki jih ponuja tiskovni zakon. Če kje torej, videlo se je potrebno v tem slučaju, da se zagrozi s §. 19.

Ali zgodilo se je čudo: »Ostdeutsche Rundschau« je priobčila doposlani jej popravek! V tem popravku pa je bilo to drugo veliko čudo, da — čujte vsi Slovenci gori do Tolmina! — se v njem nikdo ni skliceval na oni glasoviti §. 19 tiskovnega zakona!

Ako so opravili torej brez tega §. med sovražniki, menimo, da bi lahko opravili brez istega tudi Slovenci, ko imajo posla s — prijatelji!

Iz Gorice nam poročajo, da se je poročevalcu »Mattin« o slavnosti v Branici predstavil gosp. Jacobiju z vizitnico neke jako visoke osebe iz Trsta.

Nadalje nam poročajo iz Gorice, da se oni gospodje, ki so zagrešili nezaslišano postopanje proti poročevalcu »Soče«, trudijo sedaj, kako bi zvalili krivdo na tega ali onega in bi predstavili vso stvar v milejši luči.

Naj se le zvijajo, nič jim ne pomaga. Grešili so na račun staroslavne slovenske pohlevnosti in — oslovske potrpežljivosti. Ker je Slovenec do sedaj mirno utikal v žep vsako moralno pljusko, ako je došla od više osebe, neničili so, da jo utakne tudi sedaj. To zanašanje na slovensko ponižnost je glavni krivec na drznem preziranju slovenskega novinstva in narodnega značaja pokrajine povodom slavnosti v Branici. O stvari se bode govorilo še.

»Le sili se udajo!« Pišejo nam: Minoli teden sem bila na pošti pri javnem vrtu (Giardino pubblico). Prišel tja, pomolila sem uradnici brzjav, vprašaje v slovenskem jeziku, koliko da je plačati. Odgovor je bil: »venti soldi.« Vprašala sem jo: »Kaj ne znate slovenski, da mi odgovarjate v laškem jeziku na slovensko vprašanje?« Gospodičina, ki nadomestuje uradnika, je vstala vsa razburjena; prišlo je še troje oseb, namreč urada načelnik, en uradnik in še ena gospodičina in ti so izjavili: »Dokler ne bomo prisiljeni, ne bomo govorili slovenski!!«

Tako se vedejo gospoda, kakor bi ne imeli nobenega gospodarja nad seboj!? Radovedna sem, bodo li dotičniki povišani zaradi tega res »junaškega« odgovora?! Slovenka.

Odbor »Kmetijske in vrtnarske družbe za Trst in okolice« bode imel svojo redno sejo v petek dne 19. t. m. zvečer ob 7. uri v svoji pisarni via Geppa št. 14, I. nadstr.

Doneski moški podružnici sv. Cirila in Metod v Trstu. Gosp. Jos. Kompare je nabral pri pogrebu pokoj. V. M. 6 gl. 50 nvč. Gospica Ant. Čarga na veselici »Slov. pevskega društva« v Divači je nabrala 4 gl. 65 nvč., dodal Dagomir Naberger 35 nvč. in dekleta na Vrdeli 52 nvč. V Lonjerju »pri županu« na »likofu« 1 gl. 90 nvč.

Za zastavo pevskega društva »Hajdrih« na Proseku so darovali nadalje sedeči gg.: Karl Nahtigal 2 gl., Jakob Štoka 2 gl., Jos. Koren 1 gl. 50 nvč., Janez Ukmar 1 gl., J. Razlag 1 gl., Jožefa Štrukelj 1 gl. Pristrčna hvala vsem darovalcem; priporočamo se za nadaljne doneske.

ODBOR.

Slavnost na Proseku. Odbor pevskega društva »Hajdrih« nam javlja, da bodo na slavnostnem koncertu pevska društva nastopala v istem redu, kakor se priglase. Ako pa bi se primerilo, da se

dve društvi prigrasiti z jednako pesmijo, peli bodeti skupno. Toliko v pojasnilo, da ne bode pozneje nikakih prigovorov. Opozarja se še enkrat, da je čas za prigrasenje do **20. t. m.** ter da se pozneje prigrasjenja ne bodo poštevata več.

„Der Süden“, Organ für die politischen, culturellen und wirtschaftlichen Interessen der Kroaten und Slovenen. — Prejeli smo 4. številko tega lista. Tudi ta je pomnožena s prilogo. Vsebina je sledeča: »Slovanska vzajemnost« (kakó jo razlagati v smislu govora drž. poslanca dr. Ferjančiča na učiteljskem zborovanju v Ljubljani); »Občina in politika, ali brezpravne razmere v Istri« (temeljiti članek odličnega rodoljuba iz Istre); »Nadaljevanje zborovanja slovenskih odvetnikov, notarjev proti graškemu višemu sodišču. Dalje obsega list razne zanimive novice iz Štajerske, Koroške, Kranjske (obširen opis zborovanja slovenskega učiteljskega); »Novosti iz Hrvatske, Istrije, Dalmacije, Bosne in Hercegovine«. Mej raznoterosti je članek »Hrvatska politika«, posnetek iz hrvatskega tednika v Dubrovniku »Crvena Hrvatska«.

Ker je ta list, kakor obče priznано, živo potreben Slovence in Hrvatom v sedanji žalostni politični dobi, mora vsaki pravi rodoljub smatrati za svojo dolžnost, da podpira ta list po svojih močeh, kar stori najprvo in najglavje s tem, da postane naročnik. Naročnina znaša od avgusta do konca leta samo **eden goldinar**. Uredništvo in upravnništvo: Dunaj I. Plankengasse 4.

Izpred sodišča. 22letna kuharica Ivanka Zipermann je stala večeraj pred deželnim sodiščem, obtožena radi tatvine raznih kuhinjskih predmetov in drugih rečij. Toda branila se je nekam dobro, češ, da se je hotela le šaliti ter da mnogo drugih stvari niti videla ni. Ker njena krivda ni bila dokazana popolnoma, so jo sodniki rešili obtožbe.

Pohlajena jeza. Prišedši od dela domov je se je mož mirno umivati v škafu vode, žena pa je iz ničevih vzrokov brusila nepretrgoma svoj jezik nanj. Slednjič se je možu vendar preneumno zdelo, poslušati v jednomer te prazne propovedi in prijel je za škaf ter ga zasmodil v ženo. Gorka jeza žene se je menda ohladila po aplikaciji takega zdravljenja.

Uzor-sin. 22-letni zidar Josip F. iz sv. M. Magd. št. 21 počel je, vsled nesporazumljenja z družino, pobijati po hiši, kar mu je prišlo pod roke, provzročivši svojim starišem s tem 15 gld. škode, in vrhu tega je ošteval razaljivimi besedami svojega očeta Valentina.

Nov šport. Že večkrat se mu je posrečilo. Napravil se je bolanega kje na cesti ter je s tem zavle usmiljene ljudi, da so nabirali denar zanj. Večeraj je zopet poskusil, da bi dobil na tak način za zajutrek. Toda s časom se je spoznalo ptička in usmilila se ga je večeraj le straža, ki ga je sprovedla pod streho, da ozdravi od namišljene bolezni.

Koledar.

Danes v sredo 17. avgusta: Liberat, m.; Benedikta, op. Jutri v četrtek 18. avgusta: Helena, kraljica; Egapit, muč. Solnčni: Lunin: Izhod ob 4. uri 47 min. Izhod ob 4. uri 46 min. Zahod „ 7. „ 19 „ Zahod „ 6. „ 58 „ Ta je 34. teden. Danes je 228. dan tega leta, imamo torej še 137 dni.

Različne vesti.

Boji se številke 13. V Osieku je dobil neki fjakar št. 13, katera ni bila skozi 2 leti podeljena nikomur. Kmalo potem je prišel fjakar na policijo s prošnjo, naj se mu da druga številka, ker je poskusil na svojo žalost, da se ljudje nočejo voziti v kočiji z številko 13. V potrdilo tega navedel je več eklatantnih slučajev. Policiji ni ostalo drugo, nego da podeli siromaku drugo številko.

Čudna stava. Neki angleški posestnik, Mr. Grazuman v Spaldingu, je stavil z nekim gospodom iz Lincolnshire-a za 1000 funtov šterlinov, da ne zapusti svoje spalne sobe skozi sedem let. Ta čudakovič, ki je v najboljših letih, je že nastopil svoj dobrovoljni zatvor. Gospodarstvo je prepustil svojim sinovom. V ostalem misli, da more tudi v zatišju svoje spalne sobe igrati neko ulogo. Dosegel je vsaj to — da svet govori o njem.

Zadnje vesti.

Praga 17. »Politik« je dobila poročilo, da ni res, da bi bila nasprotna med grofom Thunom

baronom Banffyjem. V Ishu sta le stavila svoje predloge. Cesar pa se ni odločil ni za jednega ni za drugega, ampak je le vsposobljajal obe vladi, da najdeti kako pot za sporazumljenje. Potem sta določila grof Thun in baron Banffy, da bosta nadaljevala pogajanja. Nezmisel je torej, ako se govori, da je jeden zmagal nad drugim in da mora — dosledno — jeden odstopiti.

Budimpešta 17. »Pester Lloyd« trdi, da grof Thun in baron Banffy skušata sporazumeti se za rešenje krize. Za sedaj ni smeti govoriti o definitivnem ločenju. Popred pride do takega provizorija, ki dovoli Ogerski da neodvisno uredi — toda le začasno — svoje razmerje do Avstrije.

Dunaj 17. Bolezen nadškofa dra. Angererja se je obrnila nekoliko na bolje. Minola noč je prošla prav dobro.

Rim 17. Po smrti kardinalov Sembratoviča in Taseherana znaša število kardinalov, umrlih za dobe vladanja Leva XIII., 123. Imenoval pa jih je Lev 117. Sedaj sestavljajo sveti kolegij 57 kardinalov.

Atene 17. Bivši ministerski predsednik Grški, Ralli, je priobčil jednemu sotrudnikov lista »Asty«, da je sultan, pred katerim je bil Ralli nedavno v avdijeneiji, izrazil živo željo, da bi se Turška in Grška približala jedna drugi. Ralli je izjavil, da je on sam navdušen pristaš turško-grške alijance in bode tudi delal na to, tudi če bi ga imeli radi tega proglasiti izdajico. Ralli se nadeja, da bi taka alijanca dovela do gladkega rešenja raznih vprašanj, obstoječih med Turško in Grško, in celó krečanskega vprašanja.

Madrid 17. Ministerski svet se je posvetoval danes o odpravi španskih vojakov s Kube. Jutri se utegne baviti izbiranjem komisarjev za mirovna pogajanja. Z vprašanjem skličanja »Cortes« se ministerski svet ne bode bavil, ker ministerski predsednik Sagasta ne soglaša z drugimi ministri in so baje poslednji odločeni, da provzročijo krizo.

Madrid 17. Vlada je zavrnila prošnje za odpuščenje generalov na Cubi, Portorico in Filipinih.

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)

Domači pridelki.		Od for.	do for.
Fazol: Koka	100 K.	—	—
Mandoloni	—	—	—
svetlorudeči	—	—	—
temnorudeči	—	—	—
kmareček	—	—	—
bohinjski	—	—	—
beli veliki	—	—	—
mali	—	7.75	8.—
zeleni dolgi	100 K.	—	—
okrogli	—	—	—
mešani hrvaški	—	6.50	6.75
štajerski	—	—	—
Maslo fino štajersko	—	—	—
Ječmen, št. 10	—	11.—	—
„ 9	—	11.75	—
„ 8	—	13.75	—
Zelje, kranjsko	—	8.—	—
Repa, ...	—	—	—
Krompir, štajerski	—	—	—
Proso, kranjsko	—	10.75	—
Leča, kranjska	—	—	—
Speh	—	60.—	61.—
Mast	—	57.—	58.—
Kava, Moeca	—	150.—	152.—
Ceylon Plant. fina	—	158.—	160.—
Portorico	—	150.—	151.—
Guatemala	—	103.—	105.—
San Domingo	—	104.—	105.—
Santos najfinejši	100 K.	90.—	91.—
srednjejši	—	87.—	88.—
srednji	—	82.—	83.—
Santos navadni	—	78.—	80.—
Sladkor, Centrifugal I. vrste	—	37.25	—
Centrifugal II. vrste	—	36.50	—
Concassé	—	38.50	—
v glavah	—	38.25	38.75
razkosani	—	38.75	39.—
Riž, italijanski fini	—	21.50	22.—
italijanski srednji	—	20.50	21.—
Japan, fini	—	20.—	20.25
Rangoon, extra	—	15.—	15.25
I.	—	14.25	14.50
II.	—	11.25	11.50
Petrolej ruski, v sodih	—	18.—	18.25
zabojih od 29 klg.	—	6.60	6.75
Olje, italijansko najfinejše	—	69.—	70.—
italijansko srednjejšo	—	62.—	63.—
bombažno amerik.	—	28.50	29.50
Malaga	—	38.—	39.—
Limon mesinski	zaboj	6.—	8.—
Pomaranče mesinske	—	—	—
Mandeljni dalmatinski	—	—	—
Bari	—	88.—	89.—
Pinjoli	—	78.—	80.—
Rožiči dalmatinski	—	—	—
pulješki	—	—	—
Smokve pulješke	—	—	—
grške v venic	—	17.—	17.50
Sultanluc	—	54.—	57.—
Vamperli novi	—	30.—	31.—
Cibebe	—	40.—	42.—
Polenovke, srednje velikosti	—	44.—	45.—
velike	—	—	—

Nova centralna čevljarnica
v Trstu.
Via Maleanton št. 2.
Bogat izbor čevljev
za gospode, gospe in otroke.
Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

OLJA

Zaloga na debelo in na drobno.
Pošiljatve le od 5 lit. naprej.

CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvc.	
„ „ finejšo „	„	28
„ oljkino	„	32
„ „ fino „	„	36
„ namizno „	„	40
„ „ finejšo „	„	44
„ „ Extra „	„	48
„ „ „ „ „	„	52, 56
„ „ „ „ „	„	64, 72

OLJA za cerkvene svetiljke v vrčih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni bati nikake konkurence.

Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrč na posodo.

ANTON SIRCA
Trst, Via Aquedotto št. 9.

Slovenske gospodinje, pozor!

Zahtevajte povsod in kupujte vedno le **kavo družbe sv. Cirila in Metoda**. S tem koristite najbolj samim sebi, ker ta izdelek je najboljši od vseh poznanih cikorij; ob enem pa podpirate tudi našo šolsko družbo sv. Cirila in Metoda, kajti čisti dobiček od razprodaje tega blaga dobi omenjena družba.

Mal položi dar — domu na altar!

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaela Italia
TRST — Via Maleanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresnice, ogledal in železnih blaga, po cenah, da se ni bati konkurence.

Konsumno društvo pri Sv. Ivann
išče krčmarja
preko kavicje od 100 gld. — Prednost imajo oni, ki nimajo otrok ali pa z odraslimi otroci.

Na prodaj je
hiša z dvema vodnjakoma
pri Sv. Mariji Magdaleni Spodnji.
Več se poizvje pri gosp. Castellan, Villa Necker.

Hotel Volpich
„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)
TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
V prtiljeju
„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.